

Donatan, Budź się (ft. Pezet, Gural, Pih)

Chcemy mieć: niemieckie fury, japońskie motocykle,
Amerykańskie buty i zaliczyć tajską cipkę.
Mamy: morza i góry, Bałtyk i murzasichle,
I robimy awantury pijąc wódkę i miód pitny.
Ze słowiańskiej kultury w sobie mam słowiańską krew,
Wcale jej nie czuje, ale budzi czasem dziwny zew.
I gdy wypije to robi się patetycznie,
Krzyczę: "kocham cię, zabiję" przy czym szlocham albo wyję.
Moja ekipa bez koszulek, na ulicach śnieg,
Śpiewamy chórem "Chryzantemy złociste"
Kultura i etyka? szybko jakoś znika, gdzieś
Choć każdy czuje, że dać w mordę za ojczyznę chce
Za tych, co na obczyźnie kielon w górę, zdrowie pij
Słowianin, Polak - pije, żyje będzie w mordę bił
Gdy tryb biesiadny włącza się, poranek wita klin
Stadno, gromadnie nim wpadnie do nas sławny spleen
Ukradkiem [xxx] z kolejnym brzaskiem,
Co inteligentniejszy wie, że zrobiło się przaśnie.
Literatura, wiedza i kultura w błoto znów
Nie lubię w sobie tego gbura, chce mieć spokój już

Flow z Poznania, tu gdzie jest polańskie plemię,
W furach amerykańskich, afrykańskie bębnienie.
Czuć afgańskie palenie, jemy ormiańskie jedzenie.
Świata mam szamańskie widzenie.
Dziś polskie gadanie, stoi wojskiem na scenie
Czujesz swojskie dudnienie w japońskim systemie?
Preferuję starowiejskie leczenie,
Poprzez miejskie brzmienie czuć słowiańskie korzenie
Wiązkowy raggamuffin, niech poleje się Stolichnaya
Let's get goofy - wszystkie bandy okoliczne znam.
Zmieniam oblicza, gra
Pierwsi do picia i do bicia
Nigdy nie uświadczysz ich na Woronicza, dziś
Gadka tajemnicza, jak byś golił Hitchcocka
Odpalam zapalniczką blant,
Walę w ryj, jak Kliczko, mam
Tą magiczną gadkę, specyficzną;
Swoją publiczność, z nią piję pod tą okoliczność.

Całuję ziemię, w środku
Tu po wrogach pozostał popiół
Za plecami czuję bezkres betonowych bloków
To duma tak w oczach błyszczy
Nie zostawiamy zwłok bliskich na polu bitwy
Może kimam głośno jak świnia, ale jestem swój człowiek
Mówię wprost, co mi leży na wątrobie
Jestem stąd, wiesz z czego te strony słyną
Nawet Meksyki w stanach wpierdalają nasz bigos
Rzadko nosimy zegarki, szczęście mamy częściej niż czasem
Gdy jest cisza my, tęsknimy za hałasem
Nieraz głową w ścianę, innym razem pestka
Wszystko zgodnie z prawem, niekoniecznie tym w kodeksach
Zmarszczki na twarzach, jak piętna wypalone na bydłętach
Chcesz z nami wypić wódki, niech cię broni boska ręka
Nie raz styrani, zalani w trupa, Bóg jest z nami
Po za tym zbyt wielcy by upaść z modlitwą na ustach
Idziemy ciemną drogą
Tylko nasze kobity tak grzeszą urodą
Lewactwo pluje jadem,
Ciemnogród z lasu, my?
My, to pamięć najlepszych czasów!